

Heti áhítat 2021. január 25.

„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!” Zsolt 118, 1

A legelső héber mondat, amit megtanultam az volt: *heszed Jahve ad ólám*. Azaz az Úr szeretete örökké tart. Bizonyára a tankönyv írója is tudta, érezte, hogy ez a kis mondat megpróbálja a lehetetlent: magába sűríteni mindazt, amit Istenről tudhatunk.

Az Úr szeretete örökké tart. Talán elég lenne ennyit kimondani minden nap felkeltünkkor s legalább fél óráig gondolkozni rajta. Az Úr szeretete örökké tart.

Különös szó az eredetiben szereplő héber kifejezés: a *heszed*. Két fogalmat is jelöl. Egyrészt jelenti a szeretetet, másrészt jelenti a szövetségi hűséget. Szeretet és hűség.

E szent fogalom a mai korra végre végletekig profanizálódott, közönségessé vált. A szeretet még csak-csak megőrizte méltóságát. Azonban a hűség mára szinte értelmetlenné vált az emberek többségének. Mert a hűség nem más, mint a szeretet valósággá válása. Azonban hűnek lenni általában nem kifizetődő, hacsak nem valami multinacionális cég hűségakciójában veszünk részt. A hűség nem egy modern életérzés. Mert a hűség kitartást követel meg. A hűségnek semmi köze nincs az élvezetekhez. Az igazi hűség nem önző, hanem önzetlen szeretet van mögötte.

Azonban ez az igevers nem az emberekről szól, hanem az Élő Istenről. Róla mondja ki a hálaadásra összegyűlt emberek felé fordulva a pap, hogy *örökké tart szeretete*. A hűség és a szeretet ugyanannak a dolognak a kétirányú megnyilvánulása. A szeretet a bensőben megnyilvánuló hűség, a hűség pedig a kívülről is látható szeretet. Ha az egyik leszakad, akkor annak az eredménye: bolondság és kárhozat. Istenben együttesen van meg e két tulajdonság, mert ő az ősmintája e két tulajdonságnak. Ő szeret és hű. Ő hű, mert szeret. Kihez hű az Isten?



Először is hű önmagához. Ezért mondjuk azt, hogy Isten változhatatlan. Mindig ugyanaz. S nem csak létéhez hű, hanem hű a szavához. Olyannyira, hogy az ő szava tettet is jelent. Hű minden szavához és tettehez.

Aztán Isten hű az emberhez is. Van a konfirmációs kérdések között egy olyan, hogy *Elhagyta-e Isten az embert?* A válasz: nem.

Isten nem hagyja el az embert. Ő nemcsak önmagához, hanem az emberhez is a végletekig hűséges. Ahogy igénk mondja örökké. Hogyan látható mindez, hogyan tapasztalható meg? Elég, ha csak a saját életünkre tekintünk. Elég, ha csak arra gondolunk hányszor bocsátott meg nekünk. Elég, ha figyeljük a légzésünket vagy a szívdobogásunkat. Vagy elég, ha elolvassuk a 118. zsoltárt végig. Ő az, aki megment a nyomorúságból, az emberektől való félelemtől az ellenség szorongatásától. Ilyen Istenünk van, aki maga a szeretet és a hűség.

Se tényhez a mi mennyi Atyánkhoz kétrétűen viszonyulhatunk. Először hálát adhatunk azért, hogy ő hű hozzánk, másodsor pedig a szeretet és hűség kettős tulajdonságait magunkra ölthetjük. Ha ezt tesszük, akkor kisimulnak a dolgok, akkor a belső viharok elcsitulnak, akkor az egyén élete már nem szétdarabolódik, hanem egységesül. Járjunk a hűség útján figyelve a példára, aki hű volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ámen

Készítette: Fehér Norbert

